

Ričet Z domaće kuhyne

ISSN 1846-3932

Na spomen našem dragem varošanu Josipu Kompareu kaj je Samoborskom fašniku od davne 1860. dal jen vekši značaj delajući povorke i spelancije kakti »šmalcanje baba«, »mađaronski ministri z brnjicama«, »mlačenje prazne slame v Saboru« itd. Privatno je vodil dnevnik šaljivega sadržaja »Ričet z domaće kujhne«.

humorističko-satirični list
Godina XIX/2025. Broj 19
Prigodno izdanje.
Samobor, 21. veljače 2025.

Ekskluzivno v Ričetu:

PLENKOVICIĆEVA ČESTITKA PREDSJEDNIKU!!!

Ostale teme:

**IZBORI, IZBORI...
DIKE NAŠE POLITIKE
PRI NAS DOMA
ŠVALERSKE TEME
NARODNO BLAGO**

i još tega...

DE RERUM...

O predsjedničkim izborima (1)

Birači su promjenama
okrenuli posve leđa
pa sad Zoki opet može
da sa trona psuje, vrijedna.

O predsjedničkim izborima (2)

HDZ je u očaju,
zbog poraza bijes ih hvata:
Plenković im nametnuo
gubitničkog kandidata.

O parlamentarnim izborima

HDZ je pak pobedil,
v SDP-eju bleda lica:
presušila Rijeka pravde
i postala – ponornica!

O lokalnim izborima

Izbori su na vidiku,
treba biti zrihtan, feš
pa sve stranke na brzaka
svoj zmazani peru veš.

Magarci iz moje ulice

I te smo godine birali najboljeg magarca u našoj ulici.
Mogli smo birati što smo htjeli - najboljeg prijatelja,
nogometaša, najbolju curu, ali... mi smo se odlučili za
magaraca. Bili smo mladi, luckasti, obijesni, dokoni, lucidni.

U našoj ulici bilo je puno magaraca. Lijenih,
tvrdoglavih, prevrtljivih, prijetvornih... Nije bilo lako
izabrati najboljeg. Uvijek smo se nadali da će baš naš
magarac pobijediti. Nažalost, obično bi pobijedio onaj
magarac koji najglasnije reve.

S godinama magarci iz moje ulice pomalo su blijedili.
Ali, varate se ako mislite da su potpuno i nestali:
naši magarci i dalje su tu, s nama. Ustvari, još i danas
revno biramo neke svoje magarce - samo što to često
i ne znamo.

Z. F.

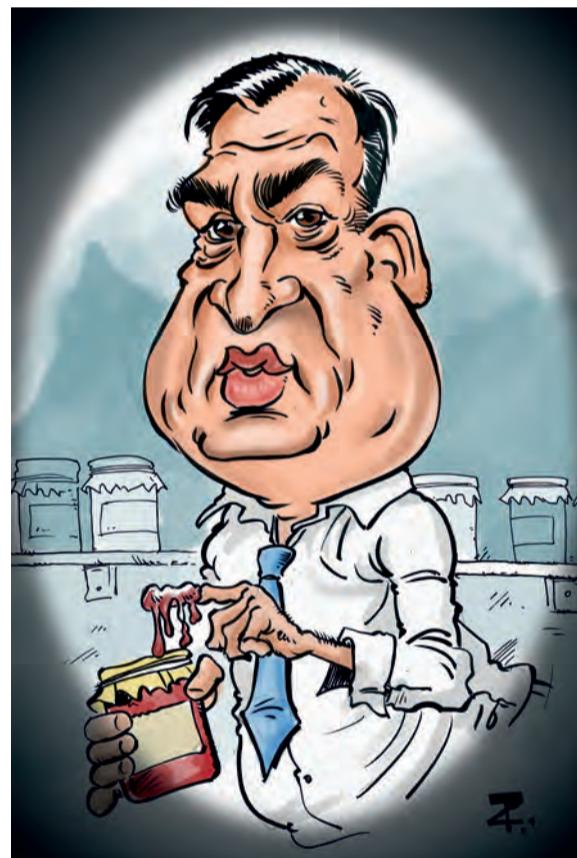
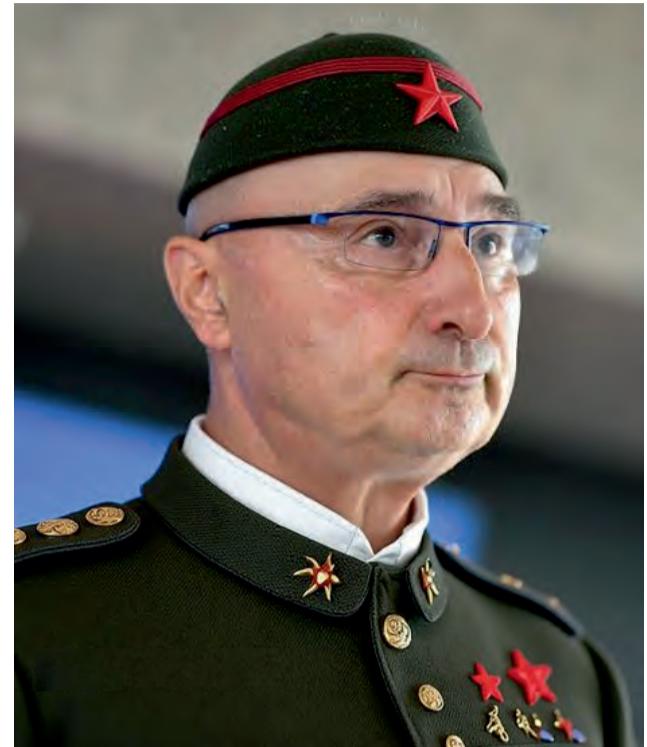
AKO DOĐU RUSI...

Ovih je dana u službeni posjet Slobodnoj Fašničkoj Republici došao ministar vanjskih poslova susjedne RH Gordan Grlić Radman. Prikladno odjevenog, jednog od najpopularnijih političara susjedne države, fašničko pučanstvo dočekalo je ovacijama s obzirom da likom i djelom ne odudara mnogo od aktualnih fašničkih vlastodržaca. Ugledni gost se s tribine obratio okupljenima, konstatirajući, prije svega, visoku razinu dobrosusjedskih odnosa dviju zemalja koje o mnogim političkim pitanjima imaju podudarna i usklađena mišljenja. Uz brojne teme, Grlić Radman se dotakao i škaljivog pitanja "Što ako dođu Rusi?". Evo što je o tome rekao:

- Kažu da se jutro pozna... da je bolje... ovaj... krenuti od jutra jer... ovaj... po večeri, jer večar je takva... Međutim, po večeri se dan poznaje! Moramo zasukati rak... rukave, moramo se dobro oznojiti jer jedino na taj način možemo učiniti nešto. Moramo biti hrabri, moramo biti mudri... Ne možemo biti hrabri jer hra... ako je hrabrost, može biti ludost. A mudrost nije dovoljno sjediti pod šljivom i misliti o filozofiji jer biti u sigurnoj zoni ne dobivaš ništa, ali gubiš puno.

Prema tome, ujediniti hrabrost i mudrost. Živjeli, Bog vam!

Koristeći priliku, fašnički suveren Princ Fašnik visokom je gostu uručio Velered Slobodne Fašničke Republike sa Srakinim perjem, najviše državno odlikovanje svoje zemlje, za izuzetan doprinos u kontinuiranom promicanju fašničkih vrijednosti, običaja i kulture. Ujedno je predložio da ga se proglaši počasnim građaninom Slobodne fašničke republike. Proglašenje se očekuje idućeg Fašnika.

MALI

Prozvali ga Mali
posluša ih u šali,
al' glasine sad kruže
da ga mnogi tuže.

Ma vidi čudom čuda
zatresla mu se muda
jer... baš mu i ne godi
da ga murija vodi.

On bi svojeg mira
da nitko ga ne dira,
al' sudba noćas bira
pa mu drugu pjesmu svira.

Dok mu lanac steže ruke
i zadaje bolne muke
on poteže davne veze
iz vremena dobre meze.

Velike je snove snio,
kriv je bio,
mikroskop u džep je skrio.
A onda je, nestao iz mraka
kao jato crnih sraka.

Rjećica se mreška
i ljeto nam se smješka,
a zvijezde pune sjaja
dok se šteta zbraja
sve do malih jaja...

Vlasta Mažuranić

LEVO DESNO NIGDE MOGA STANA

Baš mi je se to skupa stresno
Pri nami moraš biti levo ili desno
Pak me se to skupa brine
Zato kaj nema baš nikakve sredine
Jer ovi levo stalno idu levo
I tak onda dojdeju na desno
Isto tak oni na desno
Odjemput najdu se na levo
To je tak još od davnina
Nema baš nikoga da je sredina
Nekoga da ide samo ravno napred
Kak bi za državu bil i red
Ali ne, važno je biti prijatel ili drug
Pa tak nejdemo ravno nek stalno vu krug!

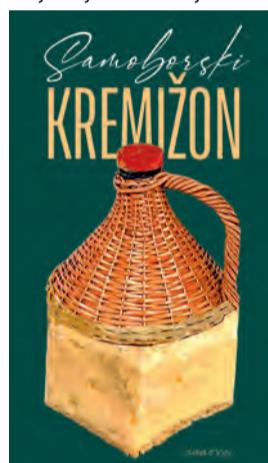
Zdravko Škrapc

VIJESTI IZ BESVJESTI

Vizualni identitet

by Žiga

Neposredno pred početak 199. samoborskog fašnika u Gradskoj vijećnici je održana zanimljiva promocija: javnosti je predstavljen novi samoborski turistički simbol temeljem kojega je izrađen i odgovarajući suvenir kojemu je svrha da se brojnim turistima koji nas posjećuju omogući trajna spomena na boravak u našoj sredini. Na javni natječaj koji je TZ grada Samobora raspisala prije nepunih 13 godina javilo se rekordnih 12986-oro autora, a za najbolje idejno rješenje izabran je rad autorskog tandem, inače vrhunskih konceptualnih umjetnika, Lavorke Kremšnitić i Vinka Ispičuturića. Njima je pripala i novčana nagrada u iznosu od 138923 švicarskih franaka te besplatna kružna vožnja Samoborom, kao posebna nagrada gradskog autobusnog prijevoznika. O čitavom projektu, čija je realizacija bila dugotrajna i mukotrpna, prisutnima je govorila direktorka TZ grada Samobora Ivkica Peharček, koja se je u svome eksposetu dotaknula svih faza realizacije projekta, ističući da je na kraju, uz sve probleme, ipak odabrano najpovoljnije rješenje. Naglasila je da je kroz jednostavnost konačnog uratka najbolje iskazana ingenioznost autora koji su spajanjem najjačih samoborskih turističkih brendova – vina i kremšnite – ostvarili prepoznatljiv vizualni identitet našega grada, a ujedno je u sve uključen i tradicijski element.

Prisutna gradonačelnica Petrica Fokusić također je iskazala zadovoljstvo novim samoborskim vizualnim identitetom, naglašavajući da je to, bez obzira kako završili predstojeći lokalni izbori, uz sva ostala infrastrukturna, kulturna i gospodarska postignuća, još jedan trajan doprinos građanima Samobora iz njezina aktualnog mandata. Nakon gradonačelničina govora prisutni uzvanici su navalili na ponuđene Žganjerove kremšnite i vino te jednoglasno zapjevali:

*Samoborci piju vino z lonci,
Samoborce piju z demizonke...*

Među okupljenima nisu zamjećeni predstavnici oporbenih stranaka i informativnih glasila (osim Ričetovog reportera), premda su im pozivnice uredno uručene.

Samoborska Scala

Krajem prošle godine, na opće zadovoljstvo Samoboraca, započela je gradnja velikog multikulturalnog centra kojim će naš grad konačno rješiti sve probleme vezane za pomanjkanje adekvatnog prostora za prezentaciju bogatog umjetničkog i inog stvaralaštva domaćih, ali i gostujućih umjetnika i izvođača. Na prostoru površine 15000 m² iza autobusnog kolodvora, temeljem finansijskih sredstava EU i gradskog proračuna, niče velebno zdanje u kojemu će svoj dom naći glazbenici, likovni umjetnici, spisatelji te brojna amaterska kulturna društva kojima Samobor vrvi. Uz veći broj galerijskih prostora, specijalizirane sadržaje za bibliotečne i glazbene aktivnosti, našlo se mesta i za dodatne muzejske kapacitete, radionice za mlade i penzionere, a posebno oduševljava činjenica da će se u okviru objekta izgraditi i kazališno-koncertna dvorana 10 puta veća od prostora kojim raspolaže zagrebački HNK. Zbog navedenoga Samoborci su budući centar već sad nazvali Samoborskom Scalom.

Besplatni prijevoz

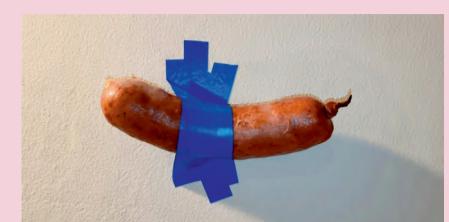
Početak nove godine donio je Samoborcima ugodnu vijest o besplatnom gradskom prijevozu. Da se radi o izuzetno pogodenom potezu gradske vlasti govor činjenica da su mnogi naši sugrađani odustali od odlaska u Irsku i druge inozemne destinacije u potrazi za poslom s obzirom da im novonastala situacija otvara nove perspektive, prije svega ugodniji život i smanjenje životnih troškova. Čak su neki iz inozemstva zbog ovoga najavili povratak u domovinu. No, nisu svi raširenih ruku dočekali ovu vijest: iz redova oporbe prigovaraju da se radi o ukradenoj ideji koju oni nisu mogli ostvariti ili zbog činjenice da nisu dobili izbore ili da nisu imali dovoljno vremena da realiziraju ovaj projekt. Ali, najveća kritika gradskoj vlasti stigla je iz redova domaćih taksista. Smatraju da se radi u tendencionalnom potezu kojemu su baš oni meta. Doajan samoborske taksi službe i neformalni predsjednik Udruge taksi Božo Batićek Ričetovom reporteru je *on the record* dao sljedeću izjavu:

- Pa kaj je to, ljudi moji? Kaj nas očaju zatret? Dok je vladala ona prevoznica anarhija mi smo Samoborce pelali jeftinije nek Autoturist i Samoborček skup! A sad, gdo nas šiša. Tak! Ali ne bu to tak išlo, i mi kojna za trku imamo. Od 29. veljače i mi bumo uveli besplatan prevoz taksijem pak onda bumo vidli kem opanci, a kem obojci!

AUKCIJA, AHTUNG, AHTUNG

Češnjofka vs izolrbant
dimenzije 80x60
kombinirana tehnika
Početna cijena 12000€
© Vlatka Bošnjak

Ni češnjofka za sakega ista

Nemre čovek verovati
kak jedna češnjofka
more babami
glavu zatrovati
bi ja razmela da je
v pitanju safalada
morti debrencinka
al nemam ih rada
vu to ime
stihe klepljem
dok češnjofku
v rajnglekom metnem
kipela je dobrih
dvajst minut
al je babami
sela na žulj
jedna v zraku
druga doli
koga češnjofka
na mojem
profilu boli
takva lepa
na desno kaj vleče
bi dotičnoj babi
dala puno više
neg mojem
želučeku sreće
mora da je baba
valda fajn poželeča
gda je v češnjofki
vidla nekakof drugački
komad mesa
tak bi danes i čera i sutra

saka baba na fejsbuka
najrajše v tudi
želudec zešla
nit me rani
nit mi struju plača
al budno prati
jel mi češnjofka
duža il krača
u to ime dajem
na znanje
na jeger prelazim
nit više nit manje
i lepo se babi
od srca nasmijem
gda joj češnjofka
primjerena nije
bi prosila lepo
da v ovo advendsko vreme
misli same na češnjofku
i na mene
i najte nigda zaboravit
da češnjofka domaća
more naredit kuršlus
v glavama gladnih kača
če ste v potrebi
toplo se preporučam
imam mesara kaj
češnjofke po želji štruca
prosilm lepo
i fala na pažnji
posebno babam
v "češnjofkama" potražnji

Vlatka Bošnjak

ANARYHILA

Bil sam vu šopingu pak sam se umoril od šopingiranja. Otišel sam se odmoriti, a kam drugam nek vu birtiju pod nazivom, bumo rekli, Oaza. Tam se inače skuplaju svi lokalni šmekeri. Između ostaloga i zbog jeftinije cuge. Tam sam srel poznanika, skoro pa prijatelja. Sel sam k njemu i naručil pića. Saki je otpis gutljaj i započeli smo razgovor. Priovedali smo o svačemu: Zakaj Tramp ima onaku frizuru? Zakaj je Putin čelaf? Zakaj Milanović ima tak veliku glavu? Zakaj je doktor Puba više pri Matošu nek v ordinaciji? Zakaj pri Koščići i Koprivnjaku nemreš meso platiti z karticom? Zakaj vu Samoboru nema Ofertisime? Zakaj Dinamo ni prvi? Tak su se redale teme, a bogme i runde. Bilo je više pitanja nek odgovora. Onda smo došli i do domaće politike i političarof. Tu je započel njegov monolog:

- Gde na svetu ima da jedna država ima stočetrdesetosam stranki, saka ima po par tisuća članova. Onda se posvade, podele na još dve. Ko stanice v telu. Ja bi to zabranil i ak nemaš stohiljada članova nemreš biti stranka. Na kraju krajeva se to mi plačamo. Isto kak i Sabor. Tam se samo svade i vredaju, a koristi nikakve. Kakti oni donose zakone. Većina vu Saboru zdiže ruke onak kak je vlada predložila. Da ne spominjem županije. To se treba raspustiti, a nekoje i zapreti.

Dok je on ispijal gutljaj gemišta uspel sam i ja nekaj reći:

- Čuj, gda čovek opadne vu blato on je blatnjaf. A gda opadne vu šaš onda je šašaf. A ti si zgleda više put opal vu šaš. Pa kaj bi bilo gda bi se tak bilo kaj si ti rekeli? Mogla bi biti samo anarhija!

- Pa bolje i anarhija nek ovak kak je. Živila anarhija! - rekeli je on. Zdignul se i otisnel. A mene je ostavil v čudu skup z sedam neplačenih rundi. Mistil sam i ja isto napraviti jer je v žepu bilo malo euriča. Odustal sam od takvoga nauma, jer je iza šanka bil čelavi od jedno stodevedeset. Z strahom sam pital za račun.

- Izvolte, gospone anarhistu - rekeli je nasmešni čelavac. Odahnul sam gda sam videl račun. Imal sam taman, plus za još deci vina. Zeksal sam vino uz poklič: Jebem ti anarhiju! Uz cerekanje svih vu birtiji anarhično sam otisnel van. Do doma sam klel prijatelja i anarhiju.

Zdravko Škrapec

ZDRAVO ŽIVLEJNE

NEGDA SU LJUDI
ZDRAVEJŠI BILI
GDA SU SE
BOGEČKI HRANILI!

TEMFANI KROMPIR ZA FRUŠTIK
A ZA OBET ŠTELCI,
ZA VEČERU V ROLU PEČEN
IL NEVARNI TRENCI...

ZUTRA ZNOVA NAZAJ TAK
SAMO ZA FRUŠTIK ŠTELCI PAK
ZA OBET I PAR PERI ŠALATE Z POLEVOM
ZA VEČERU KAJ JE OSTALO OD OBEDA.

V SREDU PREŽGANA JUHA
Z MALO NADROBLENEGA
STAREGA KRУHA,
PAK TAK NAOKRUK.

DOK SE TAK HRANILO
NI VRAŽEGA CUKORA
VU KRVI BILO.

VRE SE SAKI DRUGI Z CUKERUM BORI
VUDIRA MU VU GLAVU
OČE DA PONORI.

RETKI SE OČE ODREČI JELA
KAJ MU SMETA
RAJŠI GUTA TABLETE
VNOGA DUGA LETA!

DA GORJE BI MOGLO BITI
VIŠE I NE MARI
MUČIJI GA MNOGE NEPRAVDE
SAKOJAČKE STVARI.

PAK MU SE OD TOGA
CEKOR ZDIGNE.
KAJ VRE DA DELA?
PRED NJIM JE
TEMFANEGA KROMPIRA
Z OCVIRKI PUNA ZDELA...

ZA TIM I GEMIŠT PAŠE
POPIJEŠ SI GIMIŠT-DVA
ONDA JE PAK
ALELUJA OD CUKORA!...

DOBER TEK VAM ŽELIM!...

Nada Bošković

Iz Fulira

Jeno jutro bil sam v Fuliru na kavi, gda su se na vratima pojavila dva jako, jako stara penziča. Obadva su imali brke: jedan špičaste, kaj su strčali v zrak, kak Dali, a drugi vuske, tenke, kak Clark Gable, samo bele. Seli su se mam poleg mene na one visoke stolce. Konobarica Mirna ih je pitala kaj buju popili, a oni su naručili kave i pitali za nekog Čakija. Mirna, kak joj i ime govori, mrzla kak špricer, kratko je odgovorila: - Čaki se je nametal i prešel doma! Onda su likovi počeli spominek, a kak sam bil mam do njih, nis mogel a da ne čujem njihov razgovor. Nis mogel skužiti jel se zafrkavaju ili su prolupali od starosti, ali spominek im je bil vrlo, vrlo čudan: najprije je jedan rekel da se zmisli gda je bil mali da su njegvi starci za kućnog ljubimca imali dinosaurus. Drugi se je pak klel da je na Rubikonu s Cezarom igral Čoveče, ne ljudi se i da su hitali kocke. Onda je prvi evociral uspomene i priovedal kak je po Gornjem kraju skrival Belu IV (III) gda su ga naganjali Tatari, a drugi je rekel da je bil osobni brico Franca Jozefa, da mu je redil bradu i brke i da je ovaj zato tak lepo zgledal. Onda su spominjali Mahatmu Gandhiji, Mošu Pijadu, Kardelja, Tita, Tuđmana... Priovedali su o autima, biciklima, mačkima i prepirali se kak se brusi glava na motoru auta. Onda je jedan pital onog drugoga:

- Kak je pri tebi z seksom???

- Aaaaa, da pokucam - i kucnul se tri put po glavi.

- To ti je pri meni skoro saki dan!

- Daaaa... - iznenadeno je promusal sugovornik.

- Kak to misliš?

- Tak! Evo, skoro sam prekščera, skoro sam ščera, skoro sam denes vjutro... Velim ti, skoro saki dan. A pri tebi?

- Ja te stvari delam samo v haustoru.

- Zakaj?

- Zato jer ak ide ide, a ak ne jede neko ide!

Nisam se mogel suzdržati i počel sam se smijati kak stekli. Likovi su skužili da ih čujem, brzo su se zdigli, grdo me pogledali i prešli van. Na njihovo mesto mam su se sele dve plavuše. Makar je vani bilo jako mrzlo, one su bile v kratkim rukavima. Videlo se da su prave plavuše jer su im ruke bile pune črnjakvih, a jedna je imala i šljivu pod okom. Počele su se diskretno spominati tak da ih je čula cela bertija. Jedna je počela priovedati:

- Znaš kaj mi se jučer dogodilo?

- Kaj?

- Vjурто mi je na vrata pozvonil jedan mladi, zgodni frajer i pital me jel mi je muž doma.

- I?

- Rekla sam da je na poslu, a tip me je porinul nutra, strgal z mene šlafrok, povalil na kauč i tri put flknul, onak poštenski... I sad me jedna stvar muči!

- Kaj?

- Kaj mu je trebal moj muž????

To nisam mogel zdržati pak sam odjuril van. Navečer sam napravil besplatnu kružnu šetnju po gradu, a kak je bilo jako zima, pak sam navrnul v Fulir na kuhanino vino. Nis se prav ni sel gda su se na vratima pojavila tri jako nametana lika. Zgledali su kak da ideju z 52. obljetnice male mature. Seli su se za stol do mojega i naručili si gemište. Bili su jako žedni i pili su rundu za rundom, kak da su of cajt došli z Sahare. Pri tom su se grli, kuševli i govorili jen drugemu: Aj lav ju!

Prvo sam mislio da su strendjeri, jer su se spominjali na jeziku koji mi je zgledal kak mješavina švedskog i arapskog, ali gda su si počeli tepati, skužil sam da su domaći dečki. Jen drugom su kričali: Kljusino! Kljusino bezuba! Pajcek vušivi! Bik nepodajeni! Po tem su se pak grli, kuševali i lizali. Onda je jen skočil na noge i zapopeval: Si na noge kamaradi... i opal na pleča kak plakat pak s poda zakričal kaj se dalo: Gdo je zgasil svetlo?

Važno je da je v Fuliru navek lepo i veselo!

Žiga

POPEVKA STAREGA BEČARA

Ve gda su mi lasi bele
mladosti se zmislim rad
i kak mi je lepo bilo
gda sem hicni bil i mlad.

A kaj da vam pripovedam,
bil sam bečar prve klase
puce su me rada 'mele
i saka me štela za se.

Vuz tulike lepe ženske
zebrati jenu nisem znal
pak sam zujal kakti čela
i od sake kušlec kral.

I na najže i pri plotu,
vu plenici i vu štale,
na ledini i vu šume,
v plastu sena il' na bale.

Hopa cupa, hopa cupa
od ljubavi srce lupa.
Levo desno, dole gore,
kak je lepo gda se more!

Bilo je tu, ljudi, svega
redale se razne zgode,
a ja nisam štel se ženit,
bilo mi je do slobode.

Al' su onda došla leta,
smirit sam se i ja štel:
kak drugima tak i meni,
kaj si ne bi kakvu zel?

Zebrati sem štel si žensku
i iskal je prek na prek,
al' ni jena sad me neče,
zišel mi se radni vek.

Pak si gruntam, premišlavam
kak su čudne neke stvari:
poleg tulkovo lepih puca
ja sam ostal dečko stari.

Zoran Perović

NJEŽNIK PRO 22

Znači svi već znate za tješilice za nedonoščad, e pa sad nešto sasvim drugačije. Kako sam ja poznata osoba i poznajem puno ljudi pa samim tim i žena, moram vas izvestiti o ovome, must have proizvodu:

Mnogi psihoterapeuti usamljenim ženama predložit će društvo prijateljice, prijatelja ili nabavku kućnog ljubimca. No, kako su došla užurbana vremena, otuđenje, samim time dodatna obveza nekad nije najsretnija opcija. E, tu nastupa ON, NJEŽNIK PRO 22, tješilica za žene. Dolazi u nježnoj boji kože, iako možete kupiti i čokoladni, ali veličina mu je jednaka, kao i njegova meka funkcija u vašem životu. On nema mozak, načinjen je od najmekšeg materijala, održava se pranjem u perilici na programu "vuna", a ako se baš jako vežete za njega možete ga i ručno oprati. Bez bojazni možete ga milovati, zagrliti, spavati s njime, reći mu sve svoje tajne, frustracije, želje, planove i nikad vas neće iznevjeriti. Prikladne je veličine i stane u svaku žensku torbicu, možete ga povesti na kavu, posao, izlet... i jednostavno se utješiti, bez srama i nelagode, gdje god bili i kakvi god vas problemi mučili. Drage moje usamljene dame ovaj jedinstveni proizvod spasio je stotine tisuća žena svojim prisustvom u njihovu životu, šuti, trpi, ne pljuca..., savršenstvo pripadanja!

Vlatka Bošnjak Baba

Aforizmi

Baš me zanima hoće li i u raju sanjati gole žene.

Da bi izbori prošli bez problema, treba ih dobro podmazati.

Galerija nesretnih - život ga je osudio na velika nadanja, a skromne mogućnosti.

I na onima koji o tome pojma nemaju, svijet ostaje.

Kaže se da je u vinu istina. Obično negdje na dnu.

Ljudska komedija - propao bi on i ranije, ali tada još nije imao toliko prijatelja.

Ljutim se na sebe. Opet sam sanjao trivijalne političke snove.

Ne stane sve u propise. Nešto stane i u džepove.

Ne treba njima rasvjeta - politička tržnica najbolje posluje u mraku.

Nevolja - predsjednik stranke otišao je na bolovanje, pa sada njegov potpredsjednik mora lagati za dvojicu.

Niti onim političarima koji ti se javljaju u snu ne treba vjerovati.

On je toliko bezličan da svi oni koji ga sretnu i ne primjete da su nekoga sreli.

On se je sam školovao - svojim vlastitim novcima kupio i svjedodžbu i diplomu.

On tako ružno govori o političarima da ga je lijepo slušati.

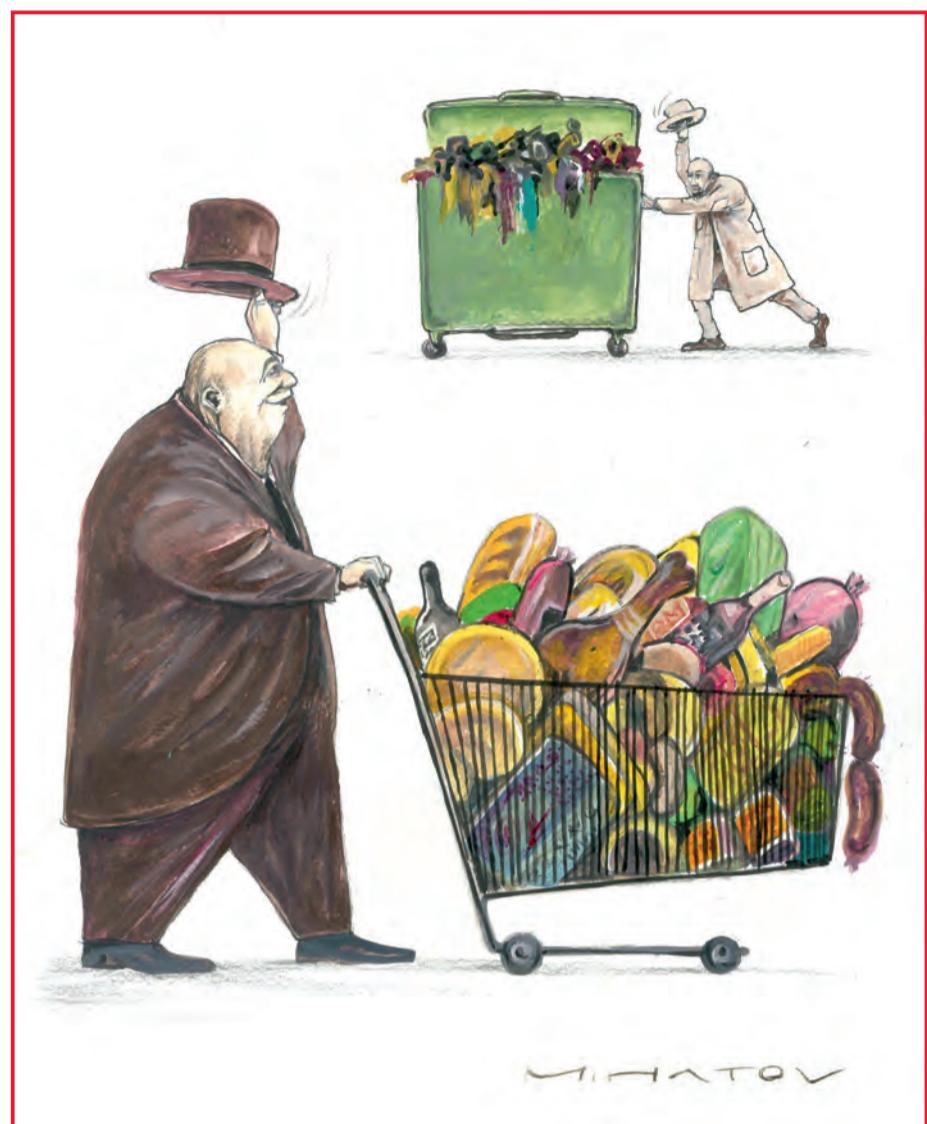
Pehist će i u raju naletiti na onog koji stalno hoće s nekim razgovarati.

Svatko ima pravo da misli krivo.

To je bio njegov zvjezdani trenutak – dobio ja po nosu da je vidio sve zvijezde.

Žali se ministar: napalo me je poštenje baš onda kada mi to uopće nije trebalo.

Živko Prodanović

MALI OGLASNIK Vikend akcija!

**Povoljno
skidam uroke,
grudnjake,
gaćice, istjerujem
zlo, utjerujem
dobro.**
šifra: PRCKO

VELIKE MISLI

**Prijatelji su kao
sise...
Imate one velike,
one male,
one stvarne,
i one lažne.**

**Inteligencija je veliki teret,
kao i ljepota. Najgore je
nama koji smo dobili
oboje u paketu!**

NOVE NARODNE POSLOVICE

Smotan kak sajla.
Zajebana kak kratka deka.
Nevina kak goblen.
Trese se kak FAP v leru.
Propal je kak žeton.
Nema te kak gać v porniću.
Zgubil si se kak Pinokio v drvarnici.
Napalila se kaj dabar na meter drv.
Zinul je kak konobarski šatoflin.
Napunil se kaj špajza pred Božić.
Otekl je kak pčelarski pripravnik.
Navalil kak penzić na šalter.
Raširila se kak petnajst do tri.
Stenje kak Jugo na uzbrdici.

BUDA

Hodil sam po placu i razgledaval kaj se nudi. Tak sam stal pri jednoj klupi gde su bile i dve starije, ali dobrodržeće žene. Nisam mogel ne čuti razgovor: *I veliš, dobar je?* - pitala je jedna. A druga je odgovorila: *Ma dobar je ko dobar dan.* Onda joj je zazvonil mobitel. *Reci srčeko. Ma može! Ali bum te još zvala. Jer, ako bude bude, onda ne bude. A ako bude ne bude, onda bude. Čao!* - bile su reči ove druge žene. Ženske su prešle, a ja sam ostal v čudu. Jer niš mi ni bilo jasno. Drugi dan sam v kafiču srel frenda koji je inače zaposlen v agenciji za istraživanje gubljenja vremena. Sikaj smo pripovedali pa i ovom događaju na placu. V momentu gda sam mu spripovedal događaj na placu, sinulo mi je kaj je ustvari gospođa rekla. Gđa sam mu to rekela, složil se je z menom. Drugi dan me je nazval i rekela da bi njegova agencija organizirala nagradnu igru. Ja bi dobil nekakve nofčeve, a gđa odgovori kaj je značilo to kaj je žena rekla dobi nagradu. Nagradila bi se prva dva točna odgovora. Igra počinje odma. Prvu nagradu daje agencija, a nagrada je nofčana - pola od ništa! A druga nagrada je gablec *Pri staroj vuri*, a na meniju su pohani ništanci. Zadnji rok za slanje odgovora je dan prije fašnika, na adresu Agencija za istraživanje gubljenja vremena, Levo šikarje 8. Z naznakom za nagradnu igru. Nagrade su super i zato ljudi požurite!!!!

Zdravko Škrapec

SIROMAČEK

Sused Joža 'mel je mačka žuteg, noreg kakti pračka. Po selu se hincal, prašil sakru mačku je zajašil.

Da prostite, prosim fino, zvali su ga Valentino: sakru mačku ga je znala i sakru mu rad je dala.

A veljača gda bi stigla na posel je mam ga zdigla: na niš drugo nije mislil nego kak bi kaj pritisnil.

Zbog te ljubavničke slave bil je zdrapan skroz do glave, sfucan, zmazan, kost i koža, zabadof ga špotal Joža.

Jemput je pak vabil Micu, pravu mačju ljepoticu, prek plota se k njoj je penjal i najemput fejst zastenjal:

V drot su jajca mu zadela (viš kam takov posel pela!) i ostala tam na žici, nigdar nije došel k Mici.

Ve na plečim nosi breme, švalersko mu prešlo vreme, kak penzič se okol šunja il' v zapečku negdi kunja.

Po žalosnoj ovoj zgodi Valentino vre ni v modi: ni to više hicni maček, sad ga zovu - Siromaček!

Zoran Perović

Ričet uredili i uneredili (se): Đoko Bidan otpr' nul, Donkey Trup se vrnul, Jimmy Vance ga prati, Kamila Harris pati, Urša von der Leyen Europska mati, Tonček Koščica Babo, Keir Štemer Štema, Robi Fico Dilema, europska politička krema, Kaja Kallas Kača, Sharon Stone bez gaća, Elon Musk režira, čudnu mjuzu svira, Zoki opet jaše, Plenković ne paše, kako se srdi, kaka i prdi, Gidra Morski Japajakalo, Ivančica Kekin Keka, Maca Raspludička Budišu šmeku, Miro Bulj Vlaj, Tokić Kartelo ajajajaj, Branka Lozo Travarica, Tomek Jonjić Desnica, Mali Beroš Ćuza, meću nam spreda i z guza, zdravstvo brez para, korupcija čuda stvara, Jopa Dabro Pljuca, Penava kašlje i štuca, Ante Šušnjar Kifla, Bara na potoku rifla, Hajdar Dončić Promjena, Sandra Benčić Bena, Zagor Black stena, Ivica Lovrić Plavi, Mislav Herman Davi, Dragec Diklić Popeva, Zoki Šprajc Zeva, Enes Kišević Kiša, Milena Kolarec Diša, Maša Štrbac Štampa, Ivec Vitko Rampa, hrvatska nogometna repka, Božek Francenković Tepka, Marica Fresl Maca, Marica Horvat Teca, Vladan Župančić Kupaža, Zdena Rubinić Garaža, Vladek Snelc Snelko, Velas Bišćan Velko, Želo Radovanić Dektiva, Đuka Jaklenec Šiva, Kuronja Kurešić Bas, Maca Tominić Lepi glas, Anča Župančić Farmacija, Milček Lukšić Dalmacija, Brane Leković Češnovka, Gogač Capari Kljusina, Katica Franjko Keti, Zvonček Terihaj Tihi, Dragec Ostroški Brzi, Sina Mihalić Miha, Vladek Telek Staklić, Ivec Živčić Švabo, njemačka penzija, estetska ekstenzija, Oleksandr Usyik Bomba, Alberto Tomba, ITD Band i the end.

Ričet z domaće kujhne, humorističko-satirični list - Izlazi prigodno.

Adresa uredništva: 10430 Samobor, Trg Matice hrvatske 5, p.p. 62 - Tel/fax: +(0)1 3363-637 - Web: www.granak-mh-samobor.hr - E-mail: granakmh.samobor@gmail.com
Nakladnik: Ogranak Matice hrvatske u Samoboru - **Za nakladnika:** Gordan Črpíć - **Glavni i odgovorni urednik:** Zoran Perović - **Grafički urednik:** Mihovil Bastijančić (MI-BAS grafika d.o.o.) - **Lektura i korektura:** Lada Lokmer - **Uredništvo:** Zdravko Škrapec, Lada Lokmer, Mihovil Bastijančić, Iva Pehar i Zoran Perović - **Likovna oprema, karikature i fotografije:** Vlatka Bošnjak, Branimir Dorotić, Zoran Duniskvarić, Ana Gezi, Tin Horvat, Dado Kovačević, Krešimir Kveštek, Mojmir Mihatov, Zoran Perović, Zdenko Puhin, Srećko Puntarić i Zoran Tkalec - **Suradnici na tekstovima:** Nada Bošković, Vlatka Bošnjak, Zvonimir Friganović, Vlasta Mažuranić, Zoran Perović, Živko Prodanović i Zdravko Škrapec.

Naklada: 1000 komada - Tisk: Edok d.o.o Samobor - Izdano u suradnji s Turističkom zajednicom grada Samobora.